

gen die de rechten van alle betrokken partijen in acht neemt.

Wanneer de wetgever in de Faillissementswet een mogelijkheid invoert om de gefailleerde verschoonbaar te verklaren en de gevolgen van de verschoonbaarheid uitbreidt tot de echtgenoot van de gefailleerde die zich persoonlijk aansprakelijk heeft gesteld voor de schuld van de gefailleerde, terwijl die gunstmaatregel niet ten goede komt aan de wettelijk samenwonende die zich eveneens persoonlijk aansprakelijk heeft gesteld voor de schuld van de gefailleerde, behandelt hij personen die gehouden zijn tot de regeling van dezelfde schuld, op verschillende wijze.

Ten aanzien van de echtgenoot die zich persoonlijk heeft verbonden ten gunste van zijn gefailleerde echtgenoot, kunnen de vervolgingen, door de schuldeisers van de gefailleerde, op zijn goederen, wegens de uitbreiding van de gevolgen van de verschoonbaarheid, niet langer plaatsvinden. De wettelijk samenwonende die zich persoonlijk heeft verbonden ten gunste van zijn gefailleerde samenwonende geniet daarentegen geenszins de gevolgen van de verschoonbaarheid en blijft ertoe gehouden, op zijn bestaande en toekomstige goederen, een schuld aan te zuiveren waarvoor zijn wettelijk samenwonende niet langer kan worden vervolgd.

Het Grondwettelijk Hof oordeelt dat door de regel van de verschoonbaarheid niet uit te breiden tot de wettelijk samenwonenden die zich persoonlijk aansprakelijk hebben gesteld voor de schuld van hun gefailleerde samenwonende, de wetgever een verschil in behandeling heeft ingevoerd dat ten aanzien van het hoger omschreven doel, niet redelijk verantwoord is.

HOF VAN BEROEP BRUSSEL (8STE K.)
21 DECEMBER 2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Ereloon curator

Zaak: nr. 2010/QR/79

In onderhavig geval diende het hof zich uit te spreken over welke barema's temporeel gezien toe te passen zijn bij het bepalen van het ereloon van de curator.

De curatele stelde in haar beroepsverzoekschrift dat zij de toepassing vroeg van de barema's in voege op de datum van de sluiting van het faillissement en niet van deze in voege op de opening ervan of op de datum van haar verzoekschrift tot begroting van het ereloon van de

curator bij toepassing van artikel 33 van de faillissementswet.

Het hof vertrekt van de stelling dat de erelonen van de curator van een faillissement slechts verschuldigd zijn bij de afsluiting van het faillissement en neemt het volgende in overweging:

– in casu kan onmiddellijk worden overgegaan tot de sluiting van het faillissement;

– de begroting van het ereloon van de curator van het faillissement dient noodzakelijk te gebeuren vóór de sluiting van het faillissement (de kosten en het ereloon van de curator dienen vermeld te worden in de rekeningen van de curator waarvan sprake in artikel 79 van de Faillissementswet);

– bij het bepalen van de erelonen van de curator in casu voor een faillissement dat is opgevalen na de inwerkingtreding van de Faillissementswet, dienen de (geïndexeerde) barema's die gangbaar zijn op het ogenblik van de sluiting toegepast te worden;

– in de rechtbank van koophandel te Brussel worden de begroting van het ereloon van de curator, enerzijds, en de verrichtingen voorgeschreven door de artikelen 37 tot 80 van de Faillissementswet (dit zijn de verrichtingen inzake de vereffening en de sluiting van het faillissement), anderzijds, op afzonderlijke zittingen behandeld, waardoor er tussen beide desgevallend (aanzienlijk veel) tijd verloopt.

Gelet op hetgeen voorafgaat begroot het hof het ereloon van de curator in casu volgens de thans gangbare geïndexeerde barema's en binnen de grenzen van het door de curator gevorderde, onder voorbehoud dat een eventuele indexatie van deze barema's op het ogenblik van de sluiting van het faillissement geen lager bedrag oplevert.

HOF VAN BEROEP GENT (13DE K.)
8 DECEMBER 2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Rechtspleging – Curator – Rechtsplegingsvergoeding

Zaak: nr. 2008/AR/3207

Het hof diende zich uit te spreken over de vordering tot vrijwaring ingesteld door de curatele waarbij van belang is dat de curator tevens vorderde dat de tegenpartijen in ieder geval solidair, *in solidum* of de ene bij gebreke van de andere zouden worden veroordeeld tot het betalen van de gedingkosten.

Ten gronde werd de curator in het gelijk gesteld. Wat betreft de vordering inzake de gerechtskosten stelde het hof evenwel vast dat de curator in de procedure in hoger beroep werd vertegenwoordigd door een advocaat van haar eigen kantoor en oordeelde terzake: *“Tweede geïntimeerde q.q. die vertegenwoordigd was door een advo-*

caat van hetzelfde kantoor is niet gerechtigd op enige rechtsplegingsvergoeding.”

Ilse Van de Mierop
advocaat
DLA Piper UK LLP

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Wetgeving/Législation

INTERMÉDIAIRES DE L'ASSURANCE ASSURANCES TERRESTRES

Mutualités – Office de contrôle
Assurances de personnes – Assurances maladies complémentaires

Arrêté royal du 22 décembre 2010 portant exécution de l'article 5, § 3, de la loi du 27 mars 1995 relative à l'intermédiation en assurances et en réassurances et à la distribution d'assurances, publié le 29 décembre 2010 et entré en vigueur le jour de sa publication

Cet arrêté royal fixe les règles applicables aux intermédiaires en assurances offertes par les entités mutualistes, aux personnes désignées comme responsables de la distribution de ces assurances au sein de ces entités, ainsi qu'aux personnes qui y sont en contact avec le public. Il s'agit d'une mesure d'exécution à la suite de l'entrée en vigueur de la loi du 26 avril 2010 portant des dispositions diverses en matière de l'organisation de l'assurance maladie complémentaire, adoptée afin de rencontrer les griefs formulés par la Commission européenne dans son avis motivé du 6 mai 2008 dans lequel elle a estimé que les services offerts par les entités mutualistes belges dans le cadre de leur assurance complémentaire constituent en fait des assurances non-vie qui doivent, dès lors, satisfaire aux dispositions des première et troisième directives européennes assurances non-vie. La loi du 26 avril 2010 a dès lors créé un nouveau cadre légal pour ces assurances maladie complémentaires offertes par les mutualités et modifié, outre la loi du 27 mars 1995, la loi de contrôle des entreprises d'assurances du 9 juillet 1975 et la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités.

ASSURANCES TERRESTRES

Assurances de dommage – Assurances assistance judiciaire

Circulaire CBFA_2010_22 concernant l'assurance protection juridique du 19 octobre 2010

La CBFA a émis une circulaire destinée aux entreprises d'assurances qui proposent des assurances protection juridique et aux personnes qui, dans le cadre de la protection juridique, collaborent avec des assureurs de la protection juridique. Cette circulaire commente et explicite la législation applicable ainsi que les positions les plus récentes de la CBFA en la matière.

Cécile Coune
Avocat Liedekerke Wolters Waelbroeck Kirkpatrick

Rechtspraak/Jurisprudence

COUR CONSTITUTIONNELLE 16 DÉCEMBRE 2010

ASSURANCE VIE

Article 124 de la loi sur le contrat d'assurance terrestre – Constitutionnalité – Rapport successoral

Aff.: n° 147/2010

Dans l'arrêt n° 96/2008 du 26 juin 2008, la Cour constitutionnelle a jugé l'article 124 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre contraire au principe d'égalité et de non-discrimination énoncé aux articles 10 et 11 de la Constitution, en ce qu'il "a pour effet que la réserve ne peut être invoquée à l'égard du capital en cas d'opération d'épargne par le *decujus* sous la forme d'une assurance vie mixte". Il découle, en substance, de cet arrêt que le bénéfice procuré par une opération d'épargne prenant une telle forme est dorénavant soumis à l'appli-